

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2-5	63.	— Hotărâre privind completarea art. 4 din Normele de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domeniul prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010..... 11	
Decizia nr. 750 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	6-7	64.	— Hotărâre privind completarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 945/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor	11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
43. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare	8-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
61. — Hotărâre privind completarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 736/2010 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2010 privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit cu finanțare prin credite bancare cu garanție guvernamentală.....	10	9.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind formarea inițială, în anul 2015, în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere.....	12-14
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
		1.	— Regulament pentru completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată și a Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2011 privind instituțiile emitente de monedă electronică	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 747**

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.687/62/2013, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Oficina Serv” — S.R.L. din Brașov într-o cauză având ca obiect „anulare proces-verbal de contravenție”.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oficina Serv” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 3.687/62/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 689D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus la dosar o serie de înscrisuri, precum și concluzii scrise prin care reiterează argumentele reținute în fața instanței de judecată, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că nu pot fi reținute criticile formulate cu privire la modalitatea de reglementare a recursului în materia contenciosului administrativ, întrucât, în această materie, a fost menținut sistemul dublului grad de jurisdicție. De altfel, prevederile legale criticate sunt norme de procedură, așa încât, în conformitate cu dispozițiile art. 129 din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, având în vedere faptul că în materia contenciosului administrativ calea de atac este recursul, se află în situația în care nu poate critica o hotărâre a instanței de fond în materia contenciosului administrativ pentru netemeinicie, ci doar pentru motive de nelegalitate. Arată că în noul Cod de procedură civilă nu se mai regăsește corespondentul art. 304¹ din vechiul Cod de procedură civilă, care prevedea că, în cazul în care hotărârea nu poate fi atacată cu apel, instanța putea să examineze cauza sub toate aspectele. Precizează faptul că Legea nr. 544/2004 nu reglementează această chestiune, astfel că se ajunge ca în contencios administrativ, prin recursul formulat, să poată fi invocate numai motivele de casare prevăzute de noul Cod de procedură civilă, numai în funcție de existența acestora instanța de recurs având posibilitatea să rejudece litigiul în fond. În aceste condiții, consideră că, în situația în care nu se poate ataca hotărârea dată de către o instanță de fond decât pentru motive de nelegalitate, i se îngreudește accesul liber la justiție garantat de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. De asemenea, arată că, în situația în care nu există cale de atac pe netemeinicia hotărârii, sunt neconstituționale și prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, fiind încălcat și dreptul la apărare.

8. Prin urmare, autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că „se impune o modificare a acestor texte legale, deoarece judecata în contencios administrativ se transformă într-o judecată unde nu există cale de atac, deoarece limitarea doar la aceste motive de casare prevăzute de art. 488 din noul

Cod de procedură civilă înlătură posibilitatea de a formula recurs pentru faptul că hotărârea instanței de contencios a fost pronunțată în mod netemeinic.”

9. Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Instanța de judecată observă că prin textele de lege criticate legiuitorul a modificat instituția recursului și a prevăzut, în noul Cod de procedură civilă, că această cale de atac se exercită doar pentru motive de nelegalitate. Arată că anterior, în vechiul Cod de procedură civilă, exista dispoziția art. 304¹, potrivit căreia recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu putea fi atacată cu apel, nu era limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele. Arată că, așa cum a statuat constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, recursul constituia, în vechea reglementare a Codului de procedură civilă, o cale de atac cu caracter devolutiv în care, ca și în cazul apelului, instanța de recurs judeca însăși cauza, atât sub aspectul legalității, cât și sub acela al temeiniciei, nelimitându-se să examineze doar hotărârea pronunțată de prima instanță, exclusiv pentru motivele de casare prevăzute de art. 304 din Codul de procedură civilă.

10. Instanța de judecată apreciază că prin noua reglementare a recursului realizată de noul Cod de procedură civilă, în sensul exercitării căii de atac doar pe motive de nelegalitate, legiuitorul a înlăturat posibilitatea pentru oricare dintre părți de a critica soluția primei instanțe cu privire la fondul cauzei și la temeinicia hotărârii pronunțate de prima instanță, ceea ce, în opinia instanței de judecată, echivalează cu o îngădire reală a dreptului de acces la justiție. Cum în materia contenciosului administrativ cauzele pot fi atacate, în principal, doar cu recurs, instanța superioară nu mai are posibilitatea de a analiza temeinicia hotărârii atacate, ci doar legalitatea acesteia, ajungându-se practic la lipsirea de eficiență a principiului liberului acces la justiție și la privarea de o cale de atac efectivă, eficientă, deoarece hotărârea instanței de fond rămâne în afara oricărei analize, chiar cu privire la fondul cauzei.

11. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă (Legea nr. 134/2010, republicată), coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, precum și prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare

a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 488 din Codul de procedură civilă, intitulat „*Motivele de casare*”:

„(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate:

1. când instanța nu a fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale;
2. dacă hotărârea a fost pronunțată de alt judecător decât cel care a luat parte la dezbaterea pe fond a procesului sau de un alt complet de judecată decât cel stabilit aleatoriu pentru soluționarea cauzei ori a cărui compunere a fost schimbată, cu încălcarea legii;
3. când hotărârea a fost dată cu încălcarea competenței de ordine publică a altei instanțe, invocată în condițiile legii;
4. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;
5. când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității;
6. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei;
7. când s-a încălcat autoritatea de lucru judecat;
8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

(2) Motivele prevăzute la alin. (1) nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor.”;

— Art. 10 alin. (2) din Legea nr. 554/2004: „*Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.*”;

— Art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004: „*Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.*”;

— Art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012: „*Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în materie de contencios administrativ și fiscal, inclusiv în materia azilului.*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 care consacră dreptul la apărare, precum și a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, în esență, că autoarea acesteia deduce neconstituționalitatea reglementării legale criticate din perspectiva faptului că, în materia contenciosului administrativ, hotărârile primei instanțe pot fi atacate numai cu recurs, și doar pentru motive de nelegalitate, nu și pentru motive de netemeinicie, astfel încât recursul nu mai reprezintă o cale de atac cu caracter devolutiv. Această soluție legislativă generează o îngădire a accesului liber la justiție și a dreptului la apărare, fapt ce impune, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, „o modificare a acestor texte legale, deoarece judecata în contencios administrativ se transformă într-o judecată unde nu există cale de atac.”

17. În acest context, Curtea observă că, în vechea reglementare a Codului de procedură civilă, în art. 304 din acest act normativ, se prevedea că modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în anumite situații, expres și limitativ prevăzute de lege, numai pentru motive de nelegalitate, iar la art. 304¹ din același cod, se stipula faptul că „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele*”. Ca urmare a modificărilor aduse Codului de procedură civilă din 1865, soluția legislativă cuprinsă în art. 304¹ a fost eliminată, critica autoarei excepției din prezenta cauză fiind motivată din prisma acestui eveniment legislativ, având în vedere faptul că în noua reglementare nu se mai regăsește corespondentul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, iar cum Legea nr. 544/2004 nu reglementează această chestiune, autoarea excepției arată că se ajunge în situația ca, în materia contenciosului administrativ, prin recursul formulat, să poată fi invocate numai motivele de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă, hotărârea atacată putând fi analizată numai pentru motive de nelegalitate, nu și de netemeinicie.

18. Față de această critică, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată. Natura juridică a recursului în sistemul căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești a cunoscut modificări de-a lungul timpului, recursul fiind considerat uneori o cale de atac ordinară, alteori, deși considerat o cale extraordinară de atac, el putea fi exercitat și pentru motive de netemeinicie a hotărârii, pentru ca în prezent, în noua reglementare a acestei instituții juridice, recursul să fie calificat ca fiind o cale extraordinară de atac, exclusiv pentru motive de nelegalitate a hotărârii. Prin prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă, care consacră motivele de casare ale unor hotărâri judecătorești, legiuitorul a acordat o eficiență sporită principiului conform căruia recursul este o cale de atac nedevolutivă. Astfel, spre deosebire de vechea reglementare, care instituia posibilitatea examinării cauzei sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, noile norme nu mai prevăd nicio excepție de la regula mai sus amintită.

19. Curtea reține că, așa cum prevede art. 2 din Codul de procedură civilă, acest act normativ constituie procedura de drept comun în materie civilă, dispozițiile acestui cod aplicându-se și în alte materii reglementate prin legi speciale, în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții contrare. În materia contenciosului administrativ, prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010, modificându-se și completându-se Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a fost modificată doar parțial procedura contenciosului administrativ, tocmai pentru a se asigura eficiența noilor dispoziții procedurale, urmând ca, în măsura în care dispozițiile legii speciale nu conțin anumite dispoziții din Codul de procedură civilă, acestea să fie complinite cu prevederile codului. După adoptarea noului Cod de procedură civilă, în materia contenciosului administrativ este menținut sistemul dublului grad de jurisdicție, respectiv, instanțele de fond care soluționează litigiile de contencios administrativ sunt, după caz, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor sau ale curților de apel, fiind menținută, de asemenea, prin prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond. Ca atare, și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, recursul împotriva hotărârii instanței de

fond se exercită în condițiile prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în termen de 15 zile de la comunicare, acesta fiind suspensiv de executare.

20. Astfel, Curtea reține că, în materia contenciosului administrativ, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Norma specială cuprinsă în art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a rămas aplicabilă și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, situație reglementată expres în art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia, în materia contenciosului administrativ și fiscal, precum și în materia azilului, nu este prevăzută calea de atac a apelului.

21. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare. În cazul admiterii recursului, instanța casează sentința și rejudecă procesul în fond. Casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este permisă o singură dată în cursul unui proces, în două cazuri expres și limitativ prevăzute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, și anume atunci când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, sau dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului. Nu se poate dispune casarea cu trimitere dacă judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, în acest caz urmând ca instanța de recurs să caseze sentința și să rejudece litigiul în fond.

22. De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 501 din Codul de procedură civilă, „(1) În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanța care judecă fondul.

(2) Când hotărârea a fost casată pentru încălcarea regulilor de procedură, judecata va reîncepe de la actul anulat.

(3) După casare, instanța de fond va judeca din nou, în limitele casării și ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată.

(4) În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere, sunt admisibile orice probe prevăzute de lege.”

23. În jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, Curtea a reținut că „legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac”. De asemenea, Curtea a observat că, „în materia contenciosului administrativ, spre deosebire de dreptul comun unde hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel cu toate consecințele care decurg din aceasta, [...] potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, legiuitorul a optat pentru menținerea căii de atac a recursului, și nu pentru înlocuirea acestuia cu calea de atac a apelului. În lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele pe calea recursului. Așadar, ca urmare a acestei

excluderi, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului.”

24. Referitor la prevederile art. 20 din Legea nr. 554/2004, prin Decizia nr. 679 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 16 iunie 2009, și Decizia nr. 549 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, instanța de control constituțional a reținut că dispozițiile art. 129 din Constituție „conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate, de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii. În plus, art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect. De aici se desprinde concluzia că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative ca cea cuprinsă în textul de lege criticat. De altfel, această opțiune a legiuitorului a fost impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecătii, aceasta fiind una dintre caracteristicile acțiunii în contencios administrativ.” S-a reținut, totodată, că „potrivit art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în cazul în care recursul este admis, fondul cauzei va fi examinat din nou, fie chiar de către instanța de recurs, fie de către prima instanță, după casarea cu trimitere sau ca urmare a constatării că prima instanță nu a judecat fondul. Partea interesată va avea astfel posibilitatea de a-și realiza o apărare eficientă.”

25. De asemenea, referitor la critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, prin Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, și a reținut că „dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit

prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă”. În același sens, este și Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, prin care Curtea, analizând o critică referitoare la lipsa posibilității de a declara și calea de atac a apelului împotriva hotărârii instanței de contencios administrativ, a reținut că „este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția. Niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție. Chiar și reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, respectiv art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală, nu și în cauzele de natură administrativă.”

26. De altfel, în jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 423 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 septembrie 2014, Curtea a statuat că „Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.” Ca atare, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

27. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Oficina Serv” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 3.687/62/2013 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 750

din 16 decembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Elisabeta Miu în Dosarul nr. 5.232/118/2013/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 722D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate asigură exercitarea dreptului la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.232/118/2013/a1, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

5. Excepția a fost ridicată de Elisabeta Miu cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a încheierii prin care a fost respinsă cererea de ajutor public judiciar sub forma asistenței juridice gratuite prin avocat desemnat de barou.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că orice persoană fizică, în situația în care nu are niciun venit și solicită acordarea minimului garantat conform Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, nu poate beneficia de acordarea ajutorului public

judiciar în vederea exercitării recursului pe motiv că cererea nu poate fi adresată instanței de recurs, ci primei instanțe înăuntrul termenului de recurs, pentru ca, în cazul admiterii cererii, avocatul desemnat să formuleze cererea de recurs cu respectarea dispozițiilor art. 486 din noul Cod de procedură civilă. Astfel, consideră că nu are deschisă calea de atac a recursului, pe motiv că apărarea este obligatorie, conform noului Cod de procedură civilă, prin avocat, deși, potrivit prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, orice persoană are acces liber la justiție. Totodată, apreciază că, „similar dispozițiilor din Codul de procedură penală, trebuie introdus un nou text la art. 89 din noul Cod de procedură civilă prin care să se dispună numirea unui avocat din oficiu desemnat de barou, în cazurile în care apărarea printr-un avocat este obligatorie”.

7. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă**, de contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea persoanelor care susțin că nu au venit, și ca atare nu-și permit angajarea unui avocat în vederea exercitării căii de atac, să formuleze o cerere de acordare a ajutorului public judiciar cu acest obiect. Arată că, potrivit alin. (3) al art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, prin introducerea cererii pentru acordarea ajutorului public judiciar, termenul pentru exercitarea căii de atac se întrerupe o singură dată, dacă solicitantul depune în termen de cel mult 10 zile înscrisurile doveditoare prevăzute la art. 14.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale. În esență, consideră că stabilirea unor proceduri speciale sau a particularităților procedurale pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părților este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „*Cererea pentru acordarea ajutorului public judiciar în vederea exercitării unei căi de atac se adresează instanței a cărei hotărâre se atacă, în mod obligatoriu, înăuntrul termenului pentru exercitarea căii de atac și se soluționează de urgență de un alt complet decât cel care a soluționat cauza pe fond.*”

13. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 alin. (1) — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății*, art. 47 — *Nivelul de trai*, art. 52 alin. (1) și (2) — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și dispozițiilor art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Elisabeta Miu în Dosarul nr. 5.232/118/2013/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție. De asemenea, autorul consideră că dispozițiile art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 contravin art. 13 alin. (3) și art. 16 alin. (1)—(3) din aceeași ordonanță, precum și art. 13 și art. 89 alin. (2) lit. b) din noul Cod de procedură civilă.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate tinde la relevarea pretensei neconstituționalități a textului de lege criticat nu prin referire la conținutul normativ intrinsec al acestuia, ci la o anumită soluție legislativă, pe care acesta nu o cuprinde. Or, analiza unor astfel de critici de neconstituționalitate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite. În acest sens este Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999.

15. Prin urmare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

16. De altfel, prin Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile din Codul de procedură civilă cuprinse în art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 83 alin. (3), precum și în art. 486 alin. (3) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs prin avocat sunt neconstituționale.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 3 alin. (1) și art. 5 din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Autoritatea Națională Fitosanitară înființată conform art. 5 din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Autoritate*, este organizată și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 2. — Sediul Autorității este în localitatea Voluntari, bd. Voluntari nr. 11, județul Ilfov.

Art. 3. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea de reglementare în domeniul protecției plantelor, carantinei fitosanitare și al produselor de uz fitosanitar, care coordonează și controlează aplicarea prevederilor legale specifice prin Autoritatea Națională Fitosanitară.

(2) Veniturile proprii ale Autorității prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 139/2014, cu modificările ulterioare, se realizează prin perceperea de tarife pentru serviciile prestate.

(3) Tarifele prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Autorității.

Art. 4. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, Autoritatea exercită următoarele funcții:

a) de control, în domeniul fitosanitar conform prevederilor legale;

b) de reprezentare, prin care se asigură, în numele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate și în limitele de competență stabilite de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 5. — (1) În exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 4, Autoritatea, în condițiile legii, are următoarele atribuții principale:

a) organizează, coordonează și asigură asistența tehnică în domeniul fitosanitar;

b) elaborează și propune spre aprobare Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale strategia în domeniul fitosanitar în concordanță cu politicile, legislația și normele Uniunii Europene;

c) elaborează și propune spre aprobare Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale proiecte de acte normative în domeniu în scopul îmbunătățirii și consolidării legislației naționale și armonizării acesteia cu legislația europeană;

d) elaborează și propune spre aprobare Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale proiecte de acte normative și alte documente specifice în scopul tarifării serviciilor fitosanitare;

e) elaborează și propune spre aprobare Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității și stabilește atribuțiile și responsabilitățile structurilor funcționale organizate în cadrul acesteia;

f) organizează și coordonează activitatea structurilor funcționale organizate în cadrul acesteia;

g) organizează și coordonează activitatea poliției fitosanitare;

h) desemnează laboratoarele naționale de referință conform legislației în vigoare privind controalele oficiale;

i) efectuează analize fitopatologice și entomologice la plante și produse vegetale, fizico-chimice la produsele de protecție a plantelor și pentru determinarea reziduurilor de pesticide din plante și produse vegetale;

j) participă la teste internaționale interlaboratoare/profesionale în domeniu;

k) coordonează elaborarea și implementarea programelor de monitorizare a organismelor dăunătoare, produselor de protecție a plantelor și a reziduurilor de pesticide în plante și produse vegetale;

l) controlează aplicarea și respectarea tuturor dispozițiilor legale și a normelor tehnice în domeniul fitosanitar;

m) coordonează activitatea privind implementarea și menținerea sistemului de asigurare a calității în concordanță cu normele în vigoare;

n) asigură gestionarea, implementarea cerințelor de ecocondiționalitate și controlul privind introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor (SMR), în colaborare cu Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură (APIA);

o) asigură informarea și conștientizarea fermierilor și a potențialilor beneficiari asupra bunelor practici agricole și de mediu, precum și asigurarea expertizei de specialitate pentru implementarea PNDR 2014—2020;

p) participă la elaborarea Planului național unic de control integrat (PNCUI) și întocmește Raportul anual pentru domeniul său de competență;

q) participă la grupurile tehnice de lucru privind implementarea Planului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) pe domenii, priorități și măsuri de sprijin;

r) colaborează cu direcțiile, serviciile și structurile teritoriale ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

s) asigură implementarea reglementărilor specifice sectorului fitosanitar în contextul gestionării asistenței financiare nerambursabile domeniului agricol;

ș) asigură coordonarea sistemelor informatice din domeniul fitosanitar;

t) stabilește normele fitosanitare unice și obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice deținătoare de culturi agricole și alte forme de vegetație utilă, pentru cei care depozitează, transportă și comercializează plante și produse vegetale;

ț) organizează, coordonează și controlează implementarea legislației privind importul, exportul, tranzitul, comerțul și circulația intracomunitară a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte reglementate;

u) realizează analiza de risc fitosanitar (PRA);

v) organizează sistemul național de omologare/reomologare a produselor de protecție a plantelor;

x) coordonează activitatea de evaluare a dosarelor substanțelor active în vederea aprobării sau re aprobării acestora, în calitate de stat membru raportor/coraporator, după caz;

y) coordonează activitățile privind evaluarea dosarelor produselor de protecție a plantelor în vederea omologării/reomologării acestora;

z) asigură controlul postomologare privind comercializarea și utilizarea produselor de protecție a plantelor;

aa) asigură respectarea legislației privind importul și circulația intracomunitară a produselor de protecție a plantelor;

bb) asigură implementarea legislației, a măsurilor și acțiunilor subsumate îndeplinirii obiectivelor generale și specifice din cadrul Planului național de acțiune privind diminuarea riscurilor asociate utilizării produselor de protecție a plantelor împreună cu alte instituții și organisme publice;

cc) asigură dezvoltarea și implementarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor, a sistemului de instruire și certificare în domeniul utilizării durabile a produselor de protecție a plantelor, precum și a sistemului de gestionare integrată a dăunătorilor și a unor abordări și tehnici alternative;

dd) coordonează activitatea de formare profesională, instruire și perfecționare a personalului implicat în domeniul său de activitate;

ee) declanșează sistemul rapid de alertă în cazul depășirii limitelor maxime admise ale reziduurilor de pesticide în plante și produse vegetale;

ff) participă la activitățile și întâlnirile desfășurate în cadrul sistemului de siguranță alimentară;

gg) asigură participarea la întâlnirile și grupurile de lucru ale Comisiei Europene și ale Consiliului Uniunii Europene pentru domeniul său de competență;

hh) întocmește lucrări de specialitate prevăzute în cadrul cooperării internaționale și urmărește îndeplinirea obligațiilor ce decurg din aceasta, în domeniul său de activitate;

ii) răspunde la reclamațiile, sesizările și solicitările persoanelor fizice și/sau juridice;

jj) organizează simpozioane, sesiuni de formare profesională, grupuri de lucru și dezbateri pe teme profesionale pentru domeniul său de competență;

kk) colaborează cu universitățile, institutele și stațiunile de cercetare de profil, Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, asociațiile profesionale ale producătorilor agricoli, federațiile și patronatele din domeniul agricol, precum și cu industria de specialitate în elaborarea strategiilor și implementarea strategiilor din domeniul fitosanitar;

ll) cooperează pe plan internațional cu organizațiile implicate în domeniul fitosanitar și în alte domenii conexe pentru a menține România în circuitul politicilor europene și internaționale specifice și participă la întâlniri;

mm) asigură implementarea reglementărilor Uniunii Europene, specifice domeniului fitosanitar.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Autoritatea colaborează cu ministerele, cu organele de specialitate din subordinea Guvernului, precum și cu alte autorități ale administrației publice centrale și locale, instituții publice și cu alte organisme interesate.

(3) Autoritatea îndeplinește orice alte atribuții specifice stabilite prin alte acte normative pentru domeniul său de activitate.

Art. 6. — (1) Autoritatea este condusă de un director general numit, în condițiile legii, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Directorul general are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale directorul general emite decizii.

(4) Directorul general poate da mandat de reprezentare unor persoane din cadrul Autorității.

Art. 7. — (1) Datele de identificare ale bunurilor mobile și imobile din domeniul public și privat al statului care se preiau în administrarea autorității se vor stabili prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, emis în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

(2) Predarea-preluarea bunurilor prevăzute în conținutul ordinului menționat la alin. (1) se face prin protocol încheiat între părțile implicate, în termen de 30 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică în vederea modificării corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare, structura organizatorică, statul de funcții și numărul de posturi ale Autorității se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) În cadrul Autorității funcționează Direcția fitosanitară și Laboratorul Național Fitosanitar organizat la nivel de direcție. Autoritatea are în subordine oficiile fitosanitare județene organizate la nivel de serviciu/birou, după caz.

(3) În cadrul oficiilor fitosanitare județene funcționează inspectoratele de carantină fitosanitară vamale, astfel cum sunt înființate la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, organizate la nivel de compartiment.

(4) Oficiile fitosanitare județene sunt conduse de un șef serviciu/șef birou, funcționar public numit prin decizie a directorului general, în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Personalul Autorității este format din personalul preluat prin transfer de la Laboratorul Central Fitosanitar, de la Agenția Națională Fitosanitară din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și de la unitățile fitosanitare din cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București.

(2) Autoritatea funcționează cu un număr de 439 de posturi.

(3) Personalul structurilor care se desființează se preia de către Autoritate și este constituit din funcționari publici și personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(4) Salarizarea personalului din cadrul Autorității se face potrivit legislației în vigoare privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Art. 10. — În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul împuternicit al Autorității constată și aplică sancțiuni conform prevederilor legale în vigoare, dispune reținerea produselor neconforme și recomandă aplicarea de măsuri în vederea eliminării riscului pentru plante, produse vegetale și produse de protecție a plantelor, respectiv asupra sănătății umane și a mediului.

Art. 11. — (1) Pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, Autoritatea are în dotare un autovehicul, cu un consum lunar de 200 litri/lună.

(2) Pentru derularea activităților specifice de inspecție fitosanitară teritorială și vamală, monitorizarea organismelor dăunătoare, controlul oficial al comercializării, utilizării și calității produselor de protecție a plantelor, precum și al reziduurilor de pesticide din plante și produse vegetale, Autoritatea are în

dotare un număr de 51 autospeciale cu un consum lunar de 300 litri/lună/autospecială și o șalupă fluvială cu un consum de 20 litri/oră și 55 ore/lună.

(3) Cheltuielile privind consumul de carburanți se suportă din bugetul aprobat anual cu această destinație.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 753/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Laboratorului Central Fitosanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2010, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 43.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind completarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 736/2010
pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2010
privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit cu finanțare prin credite bancare
cu garanție guvernamentală**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (14) al articolului 2 din Hotărârea Guvernului nr. 736/2010 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2010 privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit cu finanțare prin credite bancare cu garanție guvernamentală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 2 august

2010, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (15), cu următorul cuprins:

„(15) Pentru anul 2015, plafonul total al garanțiilor care pot fi emise potrivit art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2011, este de 10 milioane lei.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov
p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 4 februarie 2015.
Nr. 61.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea art. 4 din Normele de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domenii prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (24) al articolului 4 din Normele de implementare a Programului de sprijin pentru beneficiarii proiectelor în domenii prioritare pentru economia românească, finanțate din instrumentele structurale ale Uniunii Europene alocate României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 175/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, cu modificările

și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (25), cu următorul cuprins:

„(25) Pentru anul 2015, plafonul total al garanțiilor care pot fi emise potrivit art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2010, aprobată prin Legea nr. 120/2010, cu modificările și completările ulterioare, este de 100 milioane lei.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 4 februarie 2015.
Nr. 63.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 945/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (13) al articolului 2 din Hotărârea Guvernului nr. 945/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din

10 octombrie 2011, cu completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:

„(14) Pentru anul 2015, plafonul total al garanțiilor care pot fi emise potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 153/2011, cu modificările și completările ulterioare, este de 10 milioane lei.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 4 februarie 2015.
Nr. 64.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind formarea inițială, în anul 2015, în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere

Având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a poliției locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.332/2010,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Instituțiile de formare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne alocă, în anul 2015, un număr de 2.625 de locuri, în vederea formării inițiale a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere.

Art. 2. — Instituțiile prevăzute la art. 1, repartizarea numărului de locuri, perioadele în care se realizează programele de formare inițială, precum și cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Formarea inițială a personalului poliției locale în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere se desfășoară potrivit curriculumului unitar întocmit de către Direcția generală management resurse umane, după consultarea structurilor de specialitate din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

(2) Polițiștii locali care au funcții de conducere urmează pe timpul cursului de formare inițială și modulul de management, conform prevederilor legale în vigoare.

(3) La solicitarea instituțiilor beneficiare, modulul de management organizat la Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne poate fi urmat și de către polițiștii locali care ocupă funcții de conducere și se află în una dintre următoarele situații:

a) au urmat programul de formare inițială fără parcurgerea modulului de management;

b) se află sub incidența prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu completările ulterioare.

Art. 4. — Direcția generală management resurse umane transmite inspectoratelor generale și instituțiilor de învățământ situația centralizată cuprinzând repartizarea solicitărilor instituțiilor beneficiare privind formarea inițială a polițiștilor locali.

Art. 5. — (1) Instituțiile beneficiare transmit dosarele de înscriere la instituțiile de învățământ la care au fost repartizate, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de începerea programelor de formare inițială.

(2) Dosarul de înscriere cuprinde următoarele documente:

a) cerere/raport personal de înscriere la curs, aprobată de șeful structurii de poliție locală;

b) adeverința medicală de la medicul de familie din care să reiasă faptul că este apt medical să desfășoare activități de pregătire fizică și de instrucția tragerii;

c) cartea de identitate în fotocopie;

d) diploma de bacalaureat sau, după caz, diploma de licență eliberată de ultima instituție de învățământ absolvită, în fotocopie;

e) certificat de cazier judiciar;

f) permisul de conducere în fotocopie, după caz;

g) 2 fotografii tip 3/4 cm.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor de studii pentru personalul propus să participe la programele de formare inițială și certificarea pentru conformitate cu originalul a documentelor depuse în fotocopie în dosarele de înscriere se realizează de către instituțiile beneficiare.

(4) La prezentarea la instituția de formare, cursantul va prezenta cartea de identitate în original.

Art. 6. — (1) Grupele de studiu sunt compuse dintr-un număr cuprins între 15 și 35 de cursanți, stabilit de conducătorii instituțiilor care asigură formarea inițială, în limita numărului de locuri repartizat, care dispun și înmatricularea acestora.

(2) Grupele de management constituite în condițiile art. 3 alin. (3) pot fi compuse din minimum 5 cursanți.

Art. 7. — Achitarea cheltuielilor de școlarizare ocazionale de urmarea programelor de formare se realizează de către structurile poliției locale.

Art. 8. — (1) În cazul neprezentării sau nepromovării examenului de absolvire, la cerere, cursantului în cauză i se eliberează adeverință de participare la cursuri, în care se specifică competențele certificate în urma școlarizării.

(2) Cursantul aflat în situația prezentată la alin. (1), în baza adeverinței eliberate de instituția de formare privind certificarea tuturor competențelor prevăzute de curriculum, are posibilitatea de a solicita reexaminarea, o singură dată, în termen de 6 luni de la finalizarea programului de formare inițială, cu oricare din seriile următoare, indiferent la care dintre instituțiile de formare prevăzute în anexă care organizează în această perioadă examen de absolvire, fără plata cheltuielilor aferente acestuia.

(3) În situația în care cursantul nu are certificate toate competențele prevăzute în curriculum sau a nepromovării reexaminării în condițiile prevăzute la alin. (2), în vederea dobândirii competențelor necesare îndeplinirii atribuțiilor în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul rutier, după caz, cel în cauză trebuie să repete programul de formare, la propunerea structurilor poliției locale în care este încadrat, cu suportarea cheltuielilor de școlarizare prevăzute la art. 7.

(4) Examenul de absolvire poate fi susținut numai în situația frecventării a cel puțin 80% din orele aferente fiecărei competențe din planul de învățământ.

Art. 9. — (1) Certificatul de absolvire a cursului, cu menționarea competențelor profesionale dobândite, iar la cerere însoțit de foaia matricolă, se eliberează de către instituția de formare în care cursantul a susținut examenul de absolvire, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Polițiștilor locali prevăzuți la art. 3 alin. (3), în urma promovării modulului de management, li se eliberează o adeverință în acest sens.

Art. 10. — Pe parcursul programului de formare cursantul are obligația respectării regulamentului intern al instituției de formare.

Art. 11. — Structurile cu atribuții stabilite prin prezentul ordin vor lua măsuri de îndeplinire a prevederilor acestuia.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 4 februarie 2015.
Nr. 9.

ANEXĂ

I. Instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne care asigură formarea inițială a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere, perioadele în care se realizează programele de formare inițială și numărul de locuri repartizat fiecărei instituții de învățământ

Nr. crt.	Instituția de formare	Municipiul/Orașul/Județul/Datele de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
0	1	2	3	4	5
1.	Institutul de Studii pentru Ordine Publică	București, Șos. Olteniței nr. 158—160, sectorul 4 Tel.: 021.332.48.67 Fax: 021.332.38.55 Int. 20104, 20241, 20258 isop@mai.gov.ro	16.02—15.05.2015	40	
			27.04—24.07.2015	100	
			7.09—4.12.2015	100	
2.	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne*	Orăștie, Str. Armatei nr. 16, județul Hunedoara Tel.: 0254.24.19.90 0254.24.74.50 Fax: 0254.24.75.21 I.C. 054/8351, 054/8354 secretariat.cfic.orastie@mai.gov.ro	16.02—15.05.2015	75	
			11.05—7.08.2015	75	
			7.09—4.12.2015	75	
3.	Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr”	Câmpina, bd. Carol I nr. 145, județul Prahova Tel.: 0244.336251, 0244.336252 Fax: 0244.33.36.50 I.C. 044/8446 campina@scoalapolitie.ro	16.02—15.05.2015	100	
			27.04—24.07.2015	100	
			21.09—18.12.2015	100	
4.	Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” **	Cluj-Napoca, str. Corneliu Coposu nr. 89—91, județul Cluj Tel: 0264.43.97.72 Fax: 0264.43.99.04 I.C.064/1265/1264 scoala.cluj@cj.politiaromana.ro	2.03—29.05.2015	50	
			21.09—18.12.2015	50	
5.	Centrul de Formare și Perfecționare a Polițiștilor „Nicolae Golescu”	Slatina, Str. Cazarmii nr. 40, județul Olt Tel.: 0249.42.17.93 Fax: 0249.42.26.88 I.C. 049/1239 scoalapolslatina@ot.politiaromana.ro	9.02—8.05.2015	200	
			11.05—7.08.2015	200	
			14.09—11.12.2015	200	
6.	Centrul Chinologic „dr. Aurel Greblea” Sibiu***	Sibiu, Calea Dumbrăvii nr. 157, județul Sibiu Tel.: 0269.235.181 Fax: 0269.240.090 I.C. 069/1255 ccs@centrulchinologic.ro	1.12.2015—4.03.2016	50	
7.	Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea	Oradea, Calea Aradului nr. 2—4, județul Bihor Tel./Fax: 0259.41.95.20 I.C. 059/1265 pfr.avramiancu@yahoo.com	9.02—8.05.2015	50	
			14.09—11.12.2015	50	

0	1	2	3	4	5
8.	Școala de Perfecționare a Pregătirii Personalului Poliției de Frontieră Drobeta-Turnu Severin	Drobeta-Turnu Severin, str. Serpentina Roșiori nr. 3—5, județul Mehedinți Tel.: 0252/208076 Fax: 0252/208078 I.C. 052/1266 office@spcpforsova.ro	9.02—8.05.2015	60	
			5.05—31.07.2015	60	
			7.09—4.12.2015	60	
9.	Școala de Formare Inițială și Continuă a Personalului Poliției de Frontieră Iași	Iași, str. G. Coșbuc nr. 3—5, județul Iași Tel./Fax: 0232/460203 I.C. 032/1361 sficppfiasi@yahoo.com	9.02—8.05.2015	105	
			7.09—4.12.2015	105	
10.	Școala Militară de Subofițeri Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica” **	Drăgășani, str. I.C. Brătianu nr. 25, județul Vâlcea Tel: 0250.81.04.92 Fax: 0250.81.05.32 I.C. 050/5201; 050/5202 scoaladragasani@yahoo.ro	16.02—15.05.2015	25	
11.	Școala Militară de Subofițeri Jandarmi „Petru Rareș”	Fălticeni, str. Armatei nr. 1—3, cod 725200, CP 19, OP 1, județul Suceava Tel: 0230.54.16.60 Fax: 0230.54.57.91 relatii_publice@jandarmeriafalticeni.ro	23.02—22.05.2015	25	
			14.09—11.12.2015	25	
12.	Școala de Aplicație pentru Ofițeri „Mihai Viteazul” a Jandarmeriei Române	Comuna Chiajna, satul Roșu, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 2—4, județul Ilfov Tel.: 021.434.91.31 Fax. 021.434.91.41 17700, 17704 sajrmv@yahoo.com	20.04—17.07.2015	120	
			14.09—11.12.2015	100	
		Lugoj, Str. Banatului nr. 15, județul Timiș Tel.: 0256.35.29.10 Fax: 0256.35.84.02 I.C. 056/8818 jandarmilugoj@yahoo.com	20.04—17.07.2015	50	
			31.08—27.11.2015	50	
13.	Centrul de perfecționare a pregătirii cadrelor de jandarmi	Gheorgheni, Str. Ciubotului nr. 4, județul Harghita Tel./Fax: 0266.365.094 I.C. 066/8213 office@jandarmeriagheorgheni.ro	16.02—15.05.2015	50	
			4.05—31.07.2015	50	
			7.09—04.12.2015	50	
		Sfântu Gheorghe, str. Cezar Bolliac nr. 5, județul Covasna Tel.: 0267.31.36.03 Fax: 0267.35.28.25 I.C. 067/24596 ijjcv@jandarmeriacovasna.ro	16.02—15.05.2015	25	
			4.05—31.07.2015	25	
			7.09—4.12.2015	25	

* Instituția asigură organizarea, în mod distinct, a modului de management în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (3) din ordin, în următoarele serii:

— 16.02—20.02.2015;

— 8.06—12.06.2015;

— 14.09—18.09.2015.

** Nu se asigură cazarea.

*** Nu se asigură servirea mesei.

II. Cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială

1. Programul de formare inițială (instruirea, utilizarea bazei didactico-materiale, organizarea și desfășurarea examenului de absolvire, inclusiv eliberarea certificatului de absolvire și a foii matricole care atestă competențele profesionale dobândite) = 2.000 lei.

2. Modulul de management organizat la Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne = 154 lei.

3. La solicitare, instituțiile de formare asigură:

a) cazare în incinta instituției. Tarifele de cazare se stabilesc de către instituțiile de formare conform prevederilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 243/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea unor spații aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 802 din 14 noiembrie 2011, cu modificările ulterioare:

b) servirea zilnică a celor 3 mese principale. Contravaloarea acestora este de până la 30 lei/zi.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată și a Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2011 privind instituțiile emitente de monedă electronică

Având în vedere:

— prevederile art. 19, art. 24 și art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 17, art. 23 și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 186 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 107 alin. (1) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 29 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 15 se introduc trei noi alineate, alineatele (2), (3) și (4), cu următorul cuprins:**

„(2) Solicitanții care nu îndeplinesc cerința prevăzută la alin. (1) din prezentul articol trebuie să transmită documentele și informațiile indicate de Banca Națională a României potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, în termen de maximum 3 luni de la data comunicării deficiențelor constatate.

(3) Informațiile și documentele solicitate potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, care sunt prezentate după expirarea termenului prevăzut la alin. (2) din prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(4) În cazul în care solicitanții nu îndeplinesc obligația prevăzută la alin. (2) din prezentul articol ori informațiile și documentele transmise potrivit alin. (2) nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament, devin incidente prevederile referitoare la respingerea cererii de autorizare potrivit art. 26 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare. În această situație, termenul prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă de la data expirării termenului maxim prevăzut la alin. (2) din prezentul articol.”

Art. II. — (1) Cererile de autorizare și documentația aferentă, depuse la Banca Națională a României în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul cărora solicitanților le-a fost comunicat, potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, că nu îndeplinesc cerința prevăzută la art. 15 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 21/2009 privind instituțiile de plată, cu modificările și completările ulterioare, pot fi retrase și

prezentate din nou de titulari după înlăturarea deficiențelor constatate și comunicate de Banca Națională a României.

(2) Dacă cererile și documentația nu sunt retrase, solicitanții trebuie să transmită documentele și informațiile indicate de Banca Națională a României potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Informațiile și documentele solicitate potrivit art. 25 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, care sunt prezentate după expirarea termenului prevăzut la alin. (2) din prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(4) În cazul în care solicitanții nu îndeplinesc obligația prevăzută la alin. (2) din prezentul articol ori informațiile și documentele transmise potrivit alin. (2) nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 21/2009, cu modificările și completările ulterioare, devin incidente prevederile referitoare la respingerea cererii de autorizare potrivit art. 26 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare. În această situație, termenul prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă de la data expirării termenului maxim prevăzut la alin. (2) din prezentul articol.

Art. III. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/2011 privind instituțiile emitente de monedă electronică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 18 iulie 2011, se completează după cum urmează:

— **La articolul 15 se introduc trei noi alineate, alineatele (2), (3) și (4), cu următorul cuprins:**

„(2) Solicitanții care nu îndeplinesc cerința prevăzută la alin. (1) din prezentul articol trebuie să transmită documentele și informațiile indicate de Banca Națională a României potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, în termen de maximum 3 luni de la data comunicării deficiențelor constatate.

(3) Informațiile și documentele indicate de Banca Națională a României potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, care sunt prezentate după expirarea termenului prevăzut la alin. (2) din prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(4) În cazul în care solicitanții nu îndeplinesc obligația de la alin. (2) din prezentul articol ori informațiile și documentele transmise potrivit alin. (2) nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament, devin incidente prevederile referitoare la respingerea cererii de autorizare potrivit art. 25 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare. În această situație, termenul prevăzut la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, începe să curgă de la data expirării termenului maxim prevăzut la alin. (2) din prezentul articol.”

Art. IV. — (1) Cererile de autorizare și documentația aferentă, depuse la Banca Națională a României în baza Legii nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările ulterioare, și nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul cărora solicitanților le-a fost comunicat, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, că nu îndeplinesc cerința prevăzută la art. 15 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/2011 privind instituțiile emitente de monedă electronică, pot fi retrase și prezentate din nou de titulari după înlăturarea deficiențelor constatate și comunicate de Banca Națională a României.

(2) Dacă cererile și documentația nu sunt retrase, solicitanții trebuie să transmită documentele și informațiile indicate de Banca Națională a României potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Informațiile și documentele solicitate potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, care sunt prezentate după expirarea termenului prevăzut la alin. (2) din prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(4) În cazul în care solicitanții nu îndeplinesc obligația prevăzută la alin. (2) din prezentul articol ori informațiile și documentele transmise potrivit alin. (2) nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/2011, devin incidente prevederile referitoare la respingerea cererii de autorizare potrivit art. 25 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare. În această situație, termenul prevăzut la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 127/2011, cu modificările ulterioare, începe să curgă de la data expirării termenului maxim prevăzut la alin. (2) din prezentul articol.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 ianuarie 2015.

Nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 827899